

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

Van szentély a mennyben, az igazi templom, amelyet az Ős nem az ember épített. Ebben Krisztus szolgál, a hűvök rendelkezésére bocsátva engesztelő áldozatának jártékonyait, amit egykor mindenkiért feláldozott a kereszten. Nagy főpapunk lett beiktatva Ős mennybemenetelekor megkezdte kőzbenjárásai szolgálatát. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati áttétel munkája, mely minden bűnös elrendezésének része, melyet az ősi hűber szentély megtisztatása jelképezett az engesztelés napján. A szentélyt a jelképes szolgálatban áldozati állatával tisztálták meg, a mennyei dolgok Jézusával nekik tisztelettel áldozatával tisztulnak meg. A vizsgálati áttétel a mennyei látnyok előtt nyilvánvalóvá teszi, hogy kik haltak meg Krisztusban, Ős ezért benne mártírok az első feltámadásra. Ez nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy az állók közül kik maradtak meg Krisztusban, megtartván Isten parancsolatait Ős Jézus hitét, Ős ezért benne kőszek Isten Őrök országába való elragadtatásra. Isten igazságosságot igazolja ez az áttétel, megtartván azokat, akik Jézusban hisznek. Nyilvánvalóvá teszi, hogy akik hűségesek maradtak Istenhez, elnyerik az országot. Krisztus eme szolgálatának befejezése a második advent előtt, az emberiség vizsgálatának lejárásait jelzi. (Zsid 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16-17; Dán 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4Máz 14:34; Ez 4:6; 3Máz 16; Jel 14:6-7; 20:12; 14:12; 22:12)

Előkezdett az esti áldozat árája. A pap a jeruzsálemi templom udvarán állt, kősen arra, hogy bemutassa a bárányt áldozatként. Amikor a kezét felemelte, hogy megállje az áldozatot, a föld megrázkódott. A pap rámtáltan ejtette el a kőst, Ős a bárány elszabadult. A földrengés moraján át hangos zajt hallott, amikor láthatatlan kőz a templom feléggényét a tetjétől az aljáig kettőhasította.

A városon től fekete felhők takartak be egy keresztet. Jézus, Isten hősötti báránya felkiáltott: "Élvágeztetett!" Majd meghalt a világ bűntől.

Az előkőp találkozott a valóságokkal. Megtörtént a templomi szolgálat által szajzadokon át előre jelzett esemény. A Megváltás befejezte engesztelő áldozatát, Ős mivel a jelkőp valóságos volt, az áldozatot előre jelző szertartások árványát veszítették. Ezért szakadt kettő a földrengés, esett le a kő, szabadult el a bárány.

De a megváltás története ennél tőbbet jelent. A kereszten től sem veszi el árványát. Jézus feltámadása Ős Mennybe menetele figyelmünket a mennyei templomra irányítja, ahol már nem mint bárány, hanem mint pap szolgál. Egyszer s mindenkorra szájára áldozatát bemutatta (Zsid 9:28); Ős most mindenkinek felánálja engesztelő áldozatának áldásait.

Á

A mennyei templom

Isten megparancsolta

Mázesnek, hogy Áp-tse fel fÁldi lakÁshelyÁl (2Máz 25:8) az "szÁvetsÁg első templomÁt (Zsid 9:1). Ez volt az a hely, ahol a nÁpet megtanÁtottÁk az ÁdvÁssÁg ÁtjÁra. Mintegy 400 Ávvel kÁsőbb JeruzÁlemben a Salamon kirÁly Által Áp-tett kőtemplom vÁltotta fel Mázes hordozhatÁ templomÁt. MiutÁn Nabukodonozor lerombolta a templomot, a BabilonbÁl hazatÁró foglyok felÁp-tettÁk a máisodik templomot, amelyet Nagy HerÁdes megsÁp-tett, Ás a rÁmaiak Kr. u. 70-ben leromboltak.

Az Ájtestamentum

kinyilatkoztatja, hogy az ÁjszÁvetsÁgnek is van temploma, amely a mennyben van. Ebben Krisztus főpapÁnt szolgál Áza mennyei FelsÁg kirÁlyi szÁkÁnek" jobbÁjn. Ez a templom Ázaz igazi sÁtor", Áz amelyet az Ásr, Ás nem ember Áp-tett" (Zsid 8:1-2).[1] A SÁ-nai-hegyen Mázes lÁtta Áza mintÁt", a mennyei templom Áz makettjÁt" vagy kicsinyÁ-tett máisÁt (lÁsd 2Máz 25:9, 40).[2] A Mázes Által Áp-tett templomot a SzentÁ-rÁs Áza mennyei dolgok ÁbrÁzolatainak", szenthelyÁt pedig Ázaz igazi... máisolatÁnak" nevezi (Zsid 9:23-24). A fÁldi templom Ás szolgálatai kÁlÁnleges bepillantÁst adnak a mennyei templom rendeltetÁsÁbe.

A SzentÁ-rÁs vÁges-vÁgig

utal a mennyei szentÁly vagy templom lÁtezÁsÁre (pl. Zsolt 11:4; 102:20; Mik 1:2-3 - Áj prot. ford.)[3].

JÁnos, a lÁtnok, lÁtomÁsban lÁtta a mennyei templomot. Azt mondta rÁla, hogy az Áza mennyben a bizonyÁgtel sÁtorÁnak temploma" (Jel 15:5), Ás ÁzIsten temploma a mennyben" (Jel 11:19). LÁtta ott azokat a tÁrgyakat is, amelyek mintÁjÁra a fÁldi templom szenthelyÁnek berendezÁse kÁszÁlt, mint pÁldÁul a hÁtÁigÁ gyertyatÁ (Jel 1:12) Ás a fÁstÁloltÁr (Jel 8:3). LÁtta ott a szÁvetsÁg lÁdjÁit is, amely hasonlÁ volt a fÁldi szentek szentjÁben levöhÁz (Jel 11:19).

A mennyei fÁstÁloltÁr

Isten trÁnja előtt Áll (Jel 8:3; 9:13). Ez a trÁn Isten mennyei templomÁban van (Jel 4:2; 7:15; 16:17). TehÁt a mennyei trÁnterembeli jelenet (DÁn 7:9-10) a mennyei templomban van. A vÁgső bÁntetÁs ezÁrt Isten templomÁbÁl indul ki (Jel 15:5-8).

VilÁgos tehÁt, hogy a

SzentÁ-rÁs a mennyei templomot mint valÁsÁgos helyet (Zsid 8:2) mutatja be, nem pedig mint jelkÁpet vagy elkÁpzelÁst.[4] A mennyei templom Isten elsődleges lakÁshelye.

Á

Szolgálat a mennyei templomban

A templom Ázzenete a

megváltás Ázzenete volt. Szolgálatait Isten az evangélium hirdetésére használta fel (Zsid 4:2). A földi templomszolgálat ázjelkép volt, vagy példázat (gárárgázi parabolái) a jelenkori időre"- Krisztus első adventjéig (Zsid 9:9-10). ázEnnek az evangéliumi példázatnak a jelképe ász szertartása által akarta Isten Izrael hitét a viláig Megváltásjának, Isten Bírányának (aki elveszi a viláig bűneit) Áldozatára ász papi szolgálatára Ásszpontosáni (Gal 3:23; Jn 1:29)." [5]

A templom Krisztus

szolgálatának három szakaszát viláig-totta meg: (1) a helyettes-tő Áldozatot, (2) a papi káribenjárást ász (3) a vágó Á-tétet.

A helyettes-tő

Áldozat. Jázusnak, a bűn bocsátást árt ártant halálát jelképezte minden templomszolgálat, kinyilatkoztatva azt az igazságot, hogy ázvárontás nálkál nincs bűnbocsát" (Zsid 9:22). Az Áldozatok az alábbi tényeket szemléltették:

1. Isten Á-tete a

bűn felett.

Mivel a bűn mályen gyákerező lázadás minden ellen, ami já, tiszta ász igaz, azt nem lehet bántetlenül hagyni. ázA bűn zsoldja halál." (Rám 6:23)

2. Krisztus

helyettes-tő halála. ázMindnyájan, mint juhok, eltövelyedtánk... de az Ásr mindnyájunk vótát öreá vet." (Ása 53:6) ázKrisztus meghalt a mi bűneinkért az Á-rások szerint." (1Kor 15:3)

3. Isten gondoskodik

az engesztelő Áldozatról. Az Áldozat ázKrisztus Jázus... akit Isten eleve rendelt engesztelő Áldozatul hit által, az Ő váráben" (Rám 3:24-25). ázMert azt [Krisztust], aki bűnt nem ismert, [Isten] bűnté tette Ártánk hogy mi Isten igazsága legyánk őbenne." (2Kor 5:21) Krisztus, a Megváltás, magára vette a bűn bántetését. Ezért ázKrisztussal Ágy bántak, ahogy mi megárdemelnánk, hogy mi olyan bányásmában rászéséljünk, amelyet Ő megárdemel. Eláték őt a mi bűneinkért, amelyekben semmi rásze nem volt, hogy mi felmentést kapjunk az Ő igazságjért, amelyben nekánk semmi rászánk nincs. Elszenvedte a mi halálunkat, hogy mi elnyerhessünk az Ő Áletét." áz[...]. Ász az Ő sebeivel gyágyulánk meg." (Ása 53:5)" [6]

A földi templom Áldozatai

ismétlődtek. A megváltásnak ezt a szertartásokban kifejezett példázatait Ávről Ávre felidőzték, elismerték, mint egy árténetet. Ezzel ellentben a valáság - Urunk valáságos engesztelő halála a Kárlvárián - egyszer s mindenkorra

kötfőle szolgálatot teljesítettek - a naponkénti szolgálatot a szenthelyen, vagyis az első helyiségben (lásd e könyv 4. fejezetét), és az övenkénti szolgálatot a szentek szentjében, vagyis a második helyiségben. Ezek a szolgálatok mutatták be Krisztus papi szolgálatát.[9]

2. A szenthelyen végzett szolgálat. A templom szenthelyén végzett papi szolgálatot a közbenejárás, megbocsátás, megbökölés és helyreállítás-társ szolgálatoként lehetne jellemezni. Mint folyamatos szolgálat, állandós lehetőséget nyújtott a bűnűsnek arra, hogy Isten elé járuljon a pap közbenejárásával.[10] Ez azt az igazságot jelképezte, hogy a bűnbánás bűnűs Krisztus papi közbenejárás szolgálatával azonnal és állandósan Isten elé járulhat (Ef 2:18; Zsid 4:14-16; 7:25; 9:24; 10:19-22).

Amikor a bűnbánás bűnűs[11] álladozati állatot vitt a templomba, kezét az irtatlan állat fejére tette, és megvallotta bűntetteit. Ez a cselekedet a bűnűs bűntét és megbökölését jelképesen állhelyezte az álladozatra. Ennek eredményeként bocsánatot nyert bűnre.[12][13] Ahogy a "The Jewish Encyclopedia" mondja: "A közbenejárás az álladozat fejére szokásos szertartás, amely által a helyettesítés és a bűn állhelyezése megtörténik." "Minden álladozatban benne van a helyettesítés gondolata; az álladozat foglalja el a bűnűs ember helyét."

A bűnálladozat vére

kötfőleköppen alkalmazták: a) Bevitték a szenthelyre, a belső fűggyöny elé hintették, és a füstölő szarvaira kenték (3Mz 4:6-7, 17-18). b) Ha nem vitték be a templomba, akkor a pitvarban az álladozati oltár szarvaira kenték (3Mz 4:25,30), és a pap megette az álladozat húsának egy részét (3Mz 6:25-26, 30). Az álladozás minden esetben megértették, hogy bűntetteik és szímadási kötelezettségük állt a templomra és a papságra.[14]

Ebben a szertartási

eljárásban a templom magára vállalta a bűnbánás bűnűsöket és felelősséget - legalábbis arra az esetre -, amikor a bűnbánás bűnűs álladozatos mutatót be, és megvallotta tővéseit. Majd Isten bocsánatának és javahagyásának tudatában ment el. A valóságban pedig, amikor a Szentlélek bűnbánatot ábreszt a bűnűs szívében, és arra indítja, hogy fogadja el Krisztust mint Megváltóját és Urát, Krisztus magára vállálja bűneit és felelősséget. Isten ingyen megbocsát neki. Krisztus a hűvő keze és helyettese."[15]

A szenthelyen folyó

szolgálat az egyőre állszpontos-t az előköpben és a valóságban. Krisztus papi szolgálatát intézkedik a bűnűs bocsánatának és Istennel való megbököléséről (Zsid 7:25). "Krisztusért Isten megbocsát a bűnbánás bűnűsnek, neki tulajdon-tja Fiának igaz jellemét és engedelmességet, megbocsátja bűntét, és gyermekeként beá-ja nevét az állat közbenejárás (Ef 4:32; 1Jn 1:9; 2Kor 5:21; Rm 3:24; Lk 10:20). Ha a hűvő Krisztusban marad, Urunk a Szentlélek által úgy megerősíti, hogy lelki megörök, és kifejlődnek benne az Isten jellemét tákrázó erők és kegyelmi ajándékok (2Pt 3:18; Gal 5:22-23)."[16] A szenthelyen folyó szolgálat a hűvő megigazulását és megszentelődését eredményezi.

A végzettség. Az engesztelési nap eseményei Isten
 első végzettségnek három szakaszt mutatja be. Ezek a következők: a) "az
 millennium előtti végzettség" (vagyis "az vizsgálati végzettség"), amelyet "az
 advent előtti végzettség" is neveznek; b) "az millenniumi végzettség"; c) "az
 végrehajlási végzettség", ami a millennium végén történik.

1. A szentek szentjében folyó

szolgálat. A

papi szolgálat második része elsősorban templomkézpontú, amely a templomot Isten
 népe előtt hivatott megtisztítani. A szolgálatnak ez a formája, amely a
 templom szentjében összpontosult, az amelyet csak a főpap végezhetett, a
 vallási év egyetlen napjára korlátozott.

A templom megtisztításához

kecskebakra volt szükség - az Ábrahám kecskebakra az ember felállítására.
 Az Ábrahám kecskebakra megáldásával a főpap engesztelést végzett "az
 szentély előtt" [azaz e fejezet szerint a szentek szentjében], a gyülekezet
 szentjében (a szentély előtt) és az oltárt (amely a pitvarban volt) (3Móz 16:20;
 v. 16:16-18).

A főpap bevitte a szentek

szentjébe az Ábrahám kecskebakra, amely Krisztus vért jelképezte, az Isten
 jelenlétében kizvetlenül a kegyelem királyi székére - a Tízparancsolatot
 tartalmazó frigidá fedelére - hintette, hogy ezzel eleget tegyen Isten szent
 tiszteletének követelményeinek. Ez a tette azt a felmerhetetlen írat jelképezte,
 amelyet Krisztusnak kellett megfizetnie a mi bűnünkért, az azt, hogy Isten
 mennyire szeretné népe előtt magával megbékéltetni (v. 2Kor 5:19). Majd ezzel a
 vért megkenete a szentély oltárt az áldozati oltárt, amelyet az év minden
 napján meghintettek a bevallott bűntetteket jelképező vértel. Ezáltal a főpap
 engesztelést végzett a templom előtt és a népe előtt, az mindkettőt megtisztította
 (3Móz 16:16-20, 30-33).

Á

Á

Ezután a főpap, aki

Krisztust mint követbenjárót jelképezte, magára vette a bűnt, amely addig
 beszennyezte a templomot, az elhelyezte azt az oltár kecskebakra, azaz a
 bűnt kivették Isten népe előtt tiszteletre. Ez a cselekmény eltávolította a népe
 bűnt, amely előzőleg jelképesen átkérte a bűnben lévő bűnről a templomra a

naponkénti bocsánatszerző szolgáltatáinak valóban vagy háosaiban keresztelők. Ezzel a templom megtisztult, és felkészült a kárvetkező évi szolgáltatásra (3Máz 16:16-20, 30-33)[17]. Így minden elrendeződött Isten és népe között.[18]

Az engesztelési nap a bűn megsemmisítésével foglalkozó áttételek folyamatát mutatja be. Az ezen a napon elvégzett engesztelés áz előre jelezte, hogy Krisztus árdemei által valóban ártókra megszűnik a bűn, és ezzel az egész világegyetem, megkökélve, Isten harmonikus uralma alá kerül.[19]

Á

2. Az ájzel, a bűnbak.

A háber Az ájzel

éžé bűnbak' (menekülési bak) fordítás, és a Vulgata caper emissarius, élküláldott bak' (3Máz 16:8) kifejezésből származik.[20]

Máz 3. káinyve 16.

fejezetnek figyelmes tanulmányozása során kiderül, hogy Az ájzel Sítánt jelképezi, és nem Krisztust, ahogy egyesek gondolják. Ezt a magyarázatot az alábbi árvék támasztják alá: éž(1) A bűnbakot nem ártók megáldozták, és ezért nem lehetett a bűnbocsánat eszköze. Mert éžvrontás nélkül nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). (2) Mág mielőtt a bűnbak belépett a szertartásba, az ásr bakjának valóban teljesen megtisztította a templomot (3Máz 16:20). (3) Ez a szakasz a bűnbakot olyan személyes lánykát kezeli, aki ellentétben és ellensége Istennek (3Máz 16:8 szás szerint ágy hangzik: éEgyiket Jahvának, a másikat pedig Az ájzelnek'). Ezért a templomi páldázat szerepében kárvetkezetesebb az ásr bakját Krisztus jelképe, és a bűnbakot - Az ájzelt - Sítánt jelképe tekinteni.[21]

3. Az áttételek

káilárvető szakaszai. Az engesztelési napi bűnbak szertartása a Golgotán tálra, a bűnkárd és valóban megoldására, a bűn és Sítántin számúcsára mutatott. éžA bűn miatti teljes felelősség Sítántinra, a bűn szerzőre és a felbujtóra hájru vissza. Sítántin és ásszes há-ve, valamint a bűn minden hatása elpusztul, és eltűnik a világegyetemből. Az áttételek általi engesztelés tehát teljesen megkökélte és ásszehangolt világegyetemet hoz létre (Ef 1:10). Ez az a valóban cöl, amelyet Krisztusnak a mennyei templomban végzett szolgálata második és utolsó szakasza valóban meg.[22] Ez az áttételek valóban igazolja Istent a világegyetem előtt.[23] Az engesztelési napja a valóban áttételek hájrom szakaszát ábrázolja:

a) A bűn k eltávolítása a

templomból ásszefágg az áttételek első vagy pre-adventi szakaszával. Ez éžaz áttételek káinyvben feljegyzett nevek irányul, mint ahogy az engesztelési nap arra irányult, hogy a bűnbánás bűn k bevallott bűntől a templom megtisztuljon. Az ájlhá-vők kirosztásának; az igazi há-vők hite és Krisztussal valóban egysége ismét

nyilvánvalóvá lesz a húsges világgegyetem előtt, és a bűntetteik kitárthatnak." [24]

b) A bűnbak pusztába való

úése azt jelképezi, hogy Sátán ezer esztendeig az elhagyott földön lesz. Ez az ezer év a második adventkor kezdődik, és egybeesik a végső tétel második szakaszával, amely a mennyben lesz (Jel 20:4; 1Kor 6:1-3). Ez a millenniumi tétel a gonoszok feletti tétel tekintését tartalmazza, a megváltottaknak pedig áldást jelent, mert megláthatják, Isten hogyan kezeli a bűnt és a kárhozatra telt bűnsíket. Ez világoszt ad minden olyan kórsre, amelyet a megváltottak feltehetnek Isten kegyelméről és igazságos voltára! (Iáisd a káinyv 26. fejezetét).

c) A tiszta tőbor az

tétel harmadik, azaz végrehajtsi szakaszának kvetkezményeit jelképezi: tűz pusztája el a gonoszokat, és megtisztja a Földet (Jel 20: 11-15; Mt 25:31-46; 2Pt 3:7-13; Iáisd a káinyv 26. fejezetét).

Á

A mennyei templom a próféciában

A fenti fejtegetésben az

előp valósga szempontjából vizsgáljuk a templomot. Most megzzék ezt a próféciában.

A mennyei templom

felkenetése. A

Dániel 9. feje. 70 hetes próféciája Krisztus mennyei templomban végzett papi szolgálata megkezdését jelöli meg. A 490 év egyik utolsó eseménye a "szentek szentjének" felkenetése (Dánin 9:24; Iáisd a 4. fejezetet). A "szentek szentje" kifejezés a háber "szó" sz szerinti fordítása.

Ahogy a földi templomot

beiktatásakor szent olajjal szentelték fel szolgálatára, a mennyei templomot is fel kellett szentelni a felavatásakor Krisztus kbenjára szolgálataira.

Mennybemenetellel, amely nem sokkal halála után megtörtént (Dánin 9:27)[25], Krisztus megkezdte szolgálatát mint főpapunk és kbenjárnk.

A mennyei templom

megtisztítása. A

mennyei templom megtisztására a Zsidókhoz írt levél ezt mondja: "és csaknem minden évrel tisztáztatik meg a tervény szerint, és várontás nélkül nincs bűnbocsánat. Annakért szóges, hogy a mennyei dolgok ábrázolatai effélekkel tisztáttassanak meg, maguk a mennyei dolgok ezekenél kélemben áldozatokkal" -

Krisztus drága vérével (Zsid 9:22-23).

Különböző írásmagyarázatok

az alábbiak szerint értelmezték ezt a bibliai tanítást. Henry Alford megjegyezte, hogy "ez magának a mennynek is meg kellett tisztulnia, és meg is tisztult Krisztus engesztelő vére által." [26] B. F. Wescott megjegyezte: "Elmondható, hogy még a mennyei dolgok is, amennyiben megvalósultak az ember eljövendő letételeit, a bűnbeesés által vallottak valamit, ami megtisztítást igényelt." Krisztus vére volt az - mondta -, ami rendelkezésre állt az égi templom mennyei előképeinek megtisztására". [27]

Ahogy Isten népe hit által

a bűnt a bűntudozatra helyezte, és azok jelképesen átkerültek a földi templomra, az észszívetséges idejében a bűnbánás bűns bevallott bűne hit által ugyanógy áthelyeződik Krisztusra. [28]

és ahogy a jelképes

engesztelési napon a földi templom megtisztása eltávolította az ott felhalmozódott bűnt, a mennyei templomot a mennyei képekben feljegyzett bűntettek végtelen eltávolítása tisztítja meg. A feljegyzéseket azonban végtelen kitárlás előtt megvizsgálják, és megállapítják, ki jogosult arra, hogy bűnbánata és Krisztusba vetett hite által belépjen Isten árk országába. A mennyei templom megtisztása ezért vizsgálatot, illetve tétet is magában foglal, [29] ami teljesen ákrázi az engesztelési nap tét napi jellegét. [30] Az tételnek, amely jóváhagyja annak elmentését, ki ádvázál, és kárhozik el, a második advent előtt kell megtérnie, mert Krisztus a jutalmával tér vissza, hogy megfizessen "mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz" (Jel 22:12). Akkor Sítájai vádjai is választ kapnak (v. Jel 12:10).

Mindazok, akik őszintén

megbántják bűnt, és hit által igénylik Krisztus engesztelő véreit, bocsánatot nyerne. Amikor ebben az tételben a névre sor kerül, és nyilvánvaló lesz, hogy felítátek Krisztus igazságának palástjába, Isten eltérli bűnt, és ezeket a h-vöket máltának tartja az árkre (Lk 20:35). "Aki győz - mondta Jézus -, az fehér ruhákba íttik; és nem tárt ki annak nevét az tétel kényvöböl, és vallást teszek annak névről az n Atyám előtt és az ő angyalai előtt" (Jel 3:5).

Dániel prófétája kinyilatkoztatja

a vizsgálati tétet jellegét. Még a földi a kis szarv által jelképezett hitehagyás hatalom gzi Isten és népe elleni istenkáromlás és áldöz munkáját (Dán 7:8, 20-21, 25), királyi szökek kerékre, és Isten felgyel a vögs tételben. Ez az tétel a mennyei templom trntermében, mennyei tanók jelenlétében tárt. Amikor a tárt nyszók helyet foglal, megnyitják a kényveket, jelezve, hogy a vizsgálati eljárás elkezdődött (Dán 7:9-10). Csak eme tétel utájai pusztítja el Isten a hitehagyás hatalmat (Dán 7:11). [31]

Az Ő-tŐlet ideje. Mind Krisztus, mind az Atya rŐszt vesz a vizsgŐlati Ő-tŐletben. Krisztus, mielőtt Őz az Őgnek felhőiben", visszatŐr a fŐldre, mint Őz Emberfia" megy Őz az Ő-regkorŐhoz", Istenhez, az AtyŐjhoz, Ős elŐje Őill (DŐjn 7:13). Mennybemenetele Őta Krisztus fŐpapkŐnt, kŐzbenjŐrŐkŐnt szolgál Isten elŐtt (Zsid 7:25). De ekkor azŐrt megy az AtyŐjhoz, hogy Őtvegye az orszŐgot (DŐjn 7:14).

1. Krisztus papi

szolgŐlatŐnak elhomŐlyosŐ-tŐisa. DŐjniei 8. fejezete beszŐl a jŐs Ős rossz kŐzŐtti kŐzdelemrŐl Ős Isten vŐgsŐ gyŐzelmŐrŐl. Ez a fejezet kinyilatkoztatja, hogy Krisztus fŐpapi szolgŐlatŐnak megkezdŐse Ős a mennyei templom megtisztŐ-tŐisa kŐzŐtt egy fŐldi hatalom elhomŐlyosŐ-tja Krisztus szolgŐlatŐt.

Ebben a lŐtomŐjsban a kos

jelkŐpezte a mŐdŐ-perzsa birodalmat (DŐjn 8:3), a kŐt szarv pedig, amelyek kŐzŐl a magasabb nŐvekedett kŐsŐbb, vilŐgosan ŐbrŐzolta a birodalom kŐt szakaszŐt. A perzsa rŐsz emelkedett fel kŐsŐbb. Amint DŐjniei megjŐvendŐlte, ez a keleti birodalom kiterjesztette hatalmŐt Őznapnyugat, Őszak Ős dŐl felŐ", Ős Őz naggyŐ lett (DŐjn 8:4).

A nyugatrŐ jŐvŐ kecskebak

GŐrŐgorsŐgot jelkŐpezte, a nagy szarv pedig Nagy SŐndort (DŐjn 8:21). SŐndor, aki Őznapnyugat felŐ" jŐtt, szŐsebesen legyŐzte PerziŐt, majd halŐla utŐjn nŐhŐny Ővvel birodalma Őznapnyugatra oszlott" (DŐjn 8:8, 22), Kasszandrosz, Lizimachos, Szeleukosz Ős Ptolemaiosz orszŐgŐira.

Őz Ezek orszŐgai utŐjn" (DŐjn

8:23), mŐs szavakkal, a felosztott gŐrŐg birodalom vŐge felŐ Őz egy kis szarv" tŐmad (DŐjn 8:9). Egyesek Antiochus Epiphanes szŐ-r kirŐly uralomra jutŐsŐt tartjŐk a prŐfŐcia e rŐsze beteljesedŐsŐnek, aki Kr. e. a II. szŐzadban egy rŐvid ideig uralkodott Palesztina felett. MŐsok, a reformŐtorok kŐzŐl is sokan, ezt a kis szarvat RŐmŐvel azonosŐ-ttŐk, mind pogŐny, mind keresztŐny szakaszŐban. Az utŐbbi magyarŐzat pontosan beleillik a DŐjniei Ől adott meghatŐrozŐsba, mŐ-g az elŐbbi nem.[32] FigyeljŐk meg az alŐbbiakat:

a) A kis szarv hatalma a

gŐrŐg birodalom bukŐsŐtŐ Őz utolsŐ idŐig" terjed (DŐjn 8:17). Csak RŐm - a pogŐny Ős a pŐpai - felel meg ennek az idŐ meghatŐrozŐsnek.

b) DŐjniei 2., 7. Ős 8.

fejezetŐnek prŐfŐciŐji pŐrhuzamosak egymŐssal (lŐsd a prŐfŐtikus pŐrhuzamot ŐbrŐzolŐ tŐblŐzatot e kŐnyv 365. oldalŐjn). A DŐjniei 2. fej. szerinti szobor nŐgy fŐme Ős a DŐjniei 7. fejezetŐben ŐbrŐzolt nŐgy fenevad ugyanazokat a birodalmakat kŐpviseli: Babilont, MŐdŐ-PerzsiŐt, GŐrŐgorsŐgot Ős RŐmŐt. A kŐt, vasbŐ Ős cserŐpbŐl ŐllŐ IŐbfej Ős a negyedik fenevad tŐ-z szarva a darabokra hullott RŐmŐt ŐbrŐzolja; ezek a felosztott Őllamok fennmaradnak a mŐsodik adventig. FigyeljŐk meg, hogy mind a kŐt prŐfŐcia RŐmŐt tartja GŐrŐgorsŐg

utádjának és a második advent és a végé-tőlet előtti utolsó birodalomnak. Dániel 8. fejelet kis szarva beleillik ugyanebbe a meghatározásba; ez káveti Gárgorszigot, és természetláltti mádon romba dől, vagyis ázköz árintése nélkül rontatik meg" (Dán 8:25; v. Dán 2:34).[33]

c) Má-d-Perzsiát Dániel áznagy"-nak nevezi, Gárgorszigot ázigen nagy"-nak, (Dán 8:4,8-9), a kis szarvra pedig azt mondja áznagyon megnöve". Ráma, az egyik legnagyobb világhatalom megfelel ennek a meghatározásnak.

d) Csak Ráma terjesztette ki birodalmát dőre (Egyiptomra), keletre (Macedóniára és Kis-Ázsiára) és áza ká-vánatos fald felő" (Palesztinára), pontosan ágy, ahogy a práfácia megjvndálte (Dán 8:9).

e) Ráma kelt fel áza seregnek fejedelme", a ázfejedelmek fejedelme" ellen (Dán 8:11,25), aki nem más, mint Józus Krisztus. ázEllene és nápe ellen, valamint temploma ellen a rámai hatalom vőgtelenül megdőlbbentő harcot vővott. Ez a jellemzős Rámának mind pogány, mind pápai szakaszra vonatkozik. Má-g a pogány Ráma ellenállt Krisztusnak, és valásággal lerombolta a jeruzsálemi templomot, a pápai Ráma tőnylegesen elhomályosította Krisztusnak a bűnsákkört a mennyei templomban folyó papi, kázbenjári szolgálát (Zsid 8:1-2) azzal, hogy azt olyan papsággal helyettesíti, amely emberek kázbenjárija által akar bűnbocsánatot ká-nálni."[34] (Lásd a 13. fejezetet.) Ez a hitehagyó hatalom valásban ázfáldre veti az igazságot, és cselekszik, és já szerencsáje van" (Dán 8:12).

2. A helyreállás, megtisztás és Á-tőlet ideje. Isten nem engedi, hogy a Krisztus főpapi szolgálataira vonatkozó igazság elhomályosítsa a vőgtelenségig tartson. Hűség, istenfő emberek őtjain megleven-tette ágyá. A reformációs rőszlegesen őra felfedezte Krisztus kázbenjári szerepét, és ezzel nagy ábredést hozott a keresztőny világban. De mág tább igazság vőrt feltárisra Krisztus mennyei szolgálataira.

Dániel látomása jelezte, hogy Krisztus szerepe - mint főpap - kálálősen kiemelkedő lesz ázaz utolsó idő" kázeledtővel (Dán 8:17), ázamikor elkezd a kálálőleges munkájait - a megtisztást - és Á-tőletet - az állandó kázbenjári szolgálatain ká-vál (Zsid 7:25).[35] A látomás meghatározta, mikor kezd el Krisztus ezt a valásággos engesztelősnapi szolgálatot - a vizsgálati Á-tőlet munkáját (Dán 7) - és a templom megtisztást: ázkátezer és háromszáz estvőig és reggelig, azután kiderül a szent hely igazsága" (Dán 8:14)[36] (Kátezerháromszáz estig, reggelig, aztán tiszta lesz a szentőly." - Ásj kat. ford.). Mivel a látomás az utolsó időre utal, a szentőly, amelyről beszól, nem lehet a faldi templom, mert az Kr. u. 70-ben elpusztult. Ezőrt a práfácia minden bizonnyal az Ášjszávetsőg templomára, a mennyei templomra vonatkozik, arra a helyre, ahol Krisztus ádváősságánk árdékőben vőgzi a szolgálatait.

Mit jelent a 2300 nap vagy "2300 este és reggel" az eredeti héberben? [37] Másképpen 1. könyve szerint egy "este és reggel" az egy nap. Ahogy a 4. könyv 4. és 12. fejezetében láttuk, a jelöléses próféciában az idő szintén jelöléses, egy próféta nap egy évet jelent. Tehát ahogy a százasok sorában sok keresztény hitte, a Dániel 8. fejezet 2300 napja 2300 valóságos évet jelent. [38]

a) Dániel 9.

Fejezetéhez a Dániel 8. fejezete a kulcs. Isten megbáztá Gabrielt, hogy "értesd meg" Daniellel "a látást" (Dániel 8:16). De a látomás hatása olyan megrázó volt, hogy Dániel beteg lett, és Gabrielnek abba kellett hagynia a magyarázatot. A fejezet végén Dániel megjegyezte: "Élmélynél ezen a látáson, és senki sem értette" (Dániel 8:27).

E felbeszártság miatt

Gabrielnek el kellett halasztania az időszakra vonatkozó magyarázatot - a látomás egyetlen olyan részletét, amelyet még nem magyarázott meg. Dániel 9. fejeletében Gabriel visszatért, hogy befejezze a magyarázatát. Dániel 8. és 9. fejezete tehát összefügg. Az utóbbi a 2300 nap titkának kulcsa. [39] Amikor Gabriel megjelent, ezt mondta Danielnak: "Éljél, hogy megjelentsem... vedd eszedbe az éret a százasokat, és értesd meg a látókat" (Dániel 9:23). Itt visszautal a 2300 napra a látókat. Az a tény, hogy a Dániel 8. fejelet látókatnak időlemlét akarja megmagyarázni, világossá teszi, miért vezet be magyarázatát a 70 hetes próféciával.

A 70 héttel, vagyis 490 év a

zsidóknak és Jeruzsálemnek "szombat" (Dániel 9:24). Az alapul szolgáló héber szó a chátak. Bár ezt az igét csak egyszer használja a Szentírás, jelentése egy év héber forrásból [40] [41] megérthető. A Gesenius által összeállított ismert héber-angol szótár szerint ez azt jelenti, hogy "éleves" vagy "évesztés".

Ezzel a héttelrel Gabriel

magyarázata nagyon világos. Elmondja Danielnak, hogy a 490 év el kell venni a hosszabb időszakból, a 2300 évből. A 490 év kiindulópontja Gabriel "a Jeruzsálem árpát-tése felől való százas keletkezését" jelöli meg (Dániel 9:25), ami Kr. e. 457-ben, Artaxerxes uralkodásának hetedik évében történt (lásd a 4. fejezetet). [42]

A 490 év Kr. u. 34-ben ért

végét. Ha a 2300 évből elveszünk 490 évet, marad 1810 évünk. Mivel a 2300 év 1810 évvel haladja meg a Kr. u. 34. évet, eljutunk 1844-hez [43]

b) Krisztus

szolgálatának teljesebb megértése. A XIX. század elején sok keresztény - köztük baptisták, angol kálvinisták, metodisták, lutheránusok, anglikánok, epizkopálisok,

kongregacionalisták és mások - behatároltan tanulmányozták Daniél 8. fejeletét.^{[44][45]}
Ezek a bibliakutatók úgy tartották, hogy nagyon fontos események fognak a 2300 év végén történni. Annak megfelelően, ahogy ők értelmezték a kis szarv hatalmát és a szentélyt, arra számítottak, hogy ez a prófétikus időszak az egyház megtisztításával, Palesztina és Jeruzsálem felszabadításával, a zsidók hazatérésével, a történelmi vagy mohamedán hatalom bukásával, a pápaság megsemmisítésével, az igazi istentisztelet helyreállításával, a földi millennium megkezdésével, az ültetési napjával, a földnek tűz általi megtisztításával, illetve a másod adventtel fogja véget érni.

E javítási munkák egyiké sem valósult meg, és családok azok, akik ebben hittek. Családjaik selymükig arányban állt a megjavított esemény jellegével. Nyilvánvaló, hogy azoknak a családja, akik Krisztus visszajövetelét várták 1844-ben, selyosabb volt, mint azoké, akik a zsidók Palesztinába való visszatérésére számítottak.^[46]

Á

Á

Családjaik kávéztékben sokan felhagytak a prófétia tanulmányozásával, vagy elvetették a prófétia magyarizálásának történelmi módját, ami ezekhez a kávéztésekhez vezetett.^[47] Egyesek azonban - sok imával nagy alaposággal - továbbtanulmányozták ezt a prófétia és a szentély tanát. Továbbra is hitték, hogy Krisztus a mennyi templomban szolgál majd. E szolgálattal kapcsolatosok megjelölték volt erőfeszítéseik jutalma. Felismerték, hogy az ösegyház és a reformációjuk történelmi prófétikus hite még mindig érvényben van. Prófétikus időszakunk valóban helyes volt. A 2300 év 1844-ben ért véget. Abban tévedtek - mint minden korabeli magyarázó -, hogy nem történtek, milyen események kell történnie e prófétikus időszak végén. A Krisztus szentélyszolgálatára kapott új világosságunk családjaikat reménytelenül és rárámmá váltította.^[48]

Amikor a templomra szánt bibliai tanításokat vizsgálták, rájártak arra, hogy Krisztus 1844-ben az űregkorhoz ment, és főpapi szolgálatainak utolsó szakaszát kezdte el a mennyi templomban. Ez a szolgálat a szentély engesztelés napi megtisztításával előképezett valóságos megtisztítás volt, amit Daniél 7. fejeletében az advent előtti vizsgálati ültetésekről írt le.

Ez az új megjelölt Krisztus mennyi szolgálataira nem fordulás a történelmi keresztényi hittől. Inkább

ennek a hitnek a logikus és elmaradhatatlan beteljesése; csak utolsó napi megjelenése és beteljesése annak, amire a prófécia helyezi a hangsúlyt, amikor az "Irányító" evangéliumot jellemzi... a világához szíves biznyságtelének zárás szakaszában." [49]

Á

A nagy kezdélem jelentősége a nagy kezdélemben

Dániel 7. és 8. feje.

próféciái felfedik az Isten Sándorán keresztül nagy kezdélem szívesebb területeit és első kimenetelét.

Isten jellemének igazolása. A

kis szarv cselekedetein keresztül Sándorán megkérte megkérdejelezni Isten tekintélyét. E hatalom tettei meggyalázták és megtaposták a mennyei templomot, Isten kormányzatának központját. Dániel látomása felhívja a figyelmet a pre-advent tételre, amelyben Isten kimondja a kihoztatás tételét a kis szarvra, és ezzel magára Sándorára. A Golgota fenyvén minden Sándorán kihívást megcélol. Mindenki megérti, és egyetért azzal, hogy Istennek igaza van; hogy nem felelős a bűn problémáijáért. Jelleme támadhatatlan, és szereteten alapuló kormányzata megszilárdul.

Isten népeinek igazolása. Míg

az tétel elmarasztalja a hitehagyás kis szarvat, "szolgálat" és "Felső szentjeinek" (Dániel 7:22 - 9. ford.). Ez az tétel nemcsak Istent igazolja a világgyegetem előtt, hanem Isten népeit is. Bár a szívesek során a helyzeteket megvetették és a "Idő" Krisztusba vetett hitét, ez az tétel helyre teszi a dolgokat. Isten népe tételben megvalósul Krisztus gátre: "Ézvalaki az tétel vallást tesz Áram az emberek előtt, Ám is vallást tesz arra Ám az Ám mennyei Atyám előtt" (Mt 10:32; v. Lk 12:8-9; Jel 3:5).

tétel és a "dv" ss. Veszélyeztet-e a vizsgálólati tétel azok "dv" ss. gát, akik hisznek Jézus Krisztusban? Egyáltalán nem. Az szinte h-vök egységben Ám Krisztussal, és b-znak benne mint "zbenj" Ában (Rm 8:34). Bizonyosságuk ebben az gátben rejlik: "Van szíves Ánk az Ám Ám, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

Miért van akkor az

elő-adventi vizsgálólati tétel? Ez az tétel nem Isten Árdekében van, hanem elsősorban a világgyegetem Árdekeit szolgálja. Válaszol Sándorán vándjaira, és arra biztosítja az el nem bukott teremtményeket, hogy Isten csak azokat engedi be országába, akik igazán megérttek. Tehát Isten megnyitja a "nyveket, hogy pártatlanul vizsgálhassa meg a feljegyzéseket (Dániel 7:9-10).

Minden ember hármas csoportba tartozik:

(1) a gonoszok, akik elvetik Isten tekintélyét; (2) az őszinte hármasok, akik hit által, bízva Krisztus érdemeiben, engedelmeskednek Isten törvényeinek, és (3) akik őszinte hármasokként tűnnek, de nem azok.

Az el nem bukott Istenek

könnyen felismerik az első csoportot. De ki az igazi hármas, és ki nem? Mindkét csoport be van írva az Isten könyvébe, amely mindazok nevét tartalmazza, akik Isten szolgálatába álltak (Lk 10:20; Fil 4:3; Dán 12:1; Jel 21:27). A gyülekezetben vannak igaz hármasok és álhívők, van bízva és konkoly (Mt 13:28-30).

Isten el nem bukott

teremtésük nem mindentudók; nem tudnak olvasni a szívben. Ezért szívesen van a társaságra - Krisztus második eljövetele előtt -, hogy elküldjék az igazat a hamistól, és megmutassa a figyelő világegyetemnek, hogy Isten igazságosan cselekszik, amikor a szívét az őszinte hármasra. Ez Isten és a világegyetem gyereke, és nem Isten és őszinte gyermekei közötti gyereke. Ezért kell a feljegyzések Isten felnyitni, és megmutatni, kik azok, akik hármasokként vallották magukat, és kik azok, akiknek a neve bekerült az Isten könyvébe. [50]

Krisztus ezt az Istenet

azoknak a meggyőző vendégeknek a példájával járta be, akik elfogadták a nagy-lelkű evangéliumi meghívást. Mivel nem mindenki valódi tanítvány, aki úgy dönt, hogy keresztény lesz, a király megvizsgálja a vendégeket, hogy lássa, kinek van meggyőző ruhája. Ez a ruha járja be az Isten hármasok tisztaságát, feltölti a jellemet. "Az egyház tisztaságát és ragyogását a győzelem" (Jel 19:8; Ef 5:27). A győzelem - mondja a Szentírás - "az a szenteknek igazságos cselekedetei" (Jel 19:8), azaz Krisztus igazsága, hibátlan jelleme, amelyben hit által mindenki részesül, aki elfogadja Krisztust személynéül. [51] Amikor a király megvizsgálja a vendégeket, csak azokat tartja őszinte hármasokként, akik felöltötték Krisztus igazságának palástját, amelyet oly nagy-lelkűen felöltött az evangéliumi meghívásban. Az engedelmeneket pedig, akiknek nincs Krisztus igazságának palástja, bízva Isten gyermekeinek vallják magukat, kitérli az Isten könyvéből (Iásd 2Máz 32:33).

Az olyan vizsgáló Isten

fogalma, amely megvizsgálja mindenkit, aki Krisztusban hármasokként vallja magát, nem mond ellent a kegyelemből hit által való szívvel. Ezért kifejezte azt a vágyát, hogy "találjam benne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:9). Mindazoknak biztosan van az Isten szíve, akik egyesültek Krisztussal. Az utolsó Isten advent előtti szakasza hitelesíti az el nem bukott világegyetem előtt az Isten szíve, akik a szívvel a szívvel vannak Krisztussal.

De Krisztus nem

a szívvel-theti azokat, akik csak kereszténynek vallják magukat, azon az alapon,

1.

Á

A Zsidákhoz Á-rt levél valóságos mennyei templomról beszélt.
 A Zsid 8: 2-ben a "szent hely" kifejezés a gőrg tárgia fordítása, a szent hely (dolog) tábbes szám alakja. Más hol is előfordul ez a tábbes szám kifejezés, pl. Zsid 9:8., 12., 24-25; 10:19. Ás 13:11 versekben. A kálánböző fordítások azt a benyomást keltik, hogy Krisztus csak a szentek szentjében vagy a szenthelyen szolgál, nem pedig az egész templomban. Ez azért van, mert a fordítások a tárgi-t fokozott tábbes számnak tartják, amely egyes számban fordítandó. De a Septuaginta Ás Josephus Flavius tanulmányozása során kiderül, hogy a tárgia kifejezetesen a "szent dolgok"-ra vagy "szent helyek"-re, azaz magára a templomra vonatkozik. Ez az általános kifejezés, amely az egész templomra - szenthelyre Ás a szentek szentjére utal.

Maga a levél szövegmagyaránál tábbes társen alátámasztja, hogy a Zsidákhoz Á-rt levélben a tárgia az egész templomra vonatkozik. A Zsidákhoz Á-rt levélben a tárgia előszőr a 8:2-ben fordul elő, mégpedig "szász igazi szőr" Ártelmezéseként. Mivel a 8:5-ből világos, hogy a "szász szőr" (skene) az egész templomot jelenti, a Zsid 8:2-ben is a tárgia az egész mennyei templomra vonatkozhat. Nem indokolt a tábbes szám tárgi-t a Zsidákhoz Á-rt levélben szentek szentjének fordítani. A szövegsszefoglalás szerint a tárgi-t a legtöbb esetben "szász"-nak kell fordítani. ("Christ and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. október, 49. oldal).

Az adventista pionrok a földi templom Ás a tárgia tanulmányozásában arra a kifejezetre jutottak, hogy a mennyei templomnak is kott helyisége van. Ez az Ártelmezés a templomról szász tanítások kialakulásának alapját képezte (Damsteegt, "The Historical Development of the Sanctuary Doctrine in Early Adventist Thought" (kiadatlan kázirat, Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1983); v. White: A nagy kázdelem, 369-385; 378-385. oldal).

2.

Â

LÃ;sd SDA Bible Commentary, jav. kiad., Ellen G. White magyarÃ;jzatai, 6/1082. oldal

3.

Â

Õsi zsidÃ; rÃ;jsok tanÃ;sÃ-tjÃ;k, hogy egyes rabbik szintÃ;n hittek egy valÃ;sÃ;gos mennyei templom lÃ;tezÃ;seÃ;ben. Egy rabbi - 2MÃ;z 15:17-rõl szÃ;IÃ; magyarÃ;jzatÃ;ban - kijelentette: â€žA templom (elhelyezÃ;se, a fÃ;IldiÃ;) megegyezik a mennyei templomÃ;val, Ã;s a frigylÃ;da (elhelyezÃ;se) a mennyei trÃ;nÃ;val." (Midrash Rabbah Numbers, hasonmÃ;s kiadÃ;s [London; Soncino Press, 1961], I. kÃ;tet, 4. fejezet, 13. rÃ;sz, 110. oldal. A zÃ;rÃ;jelek az eredetiben is szerepelnek.) Egy mÃ;sik rabbi a babilÃ;niai TalmudbÃ;l idÃ;zve beszÃ;lt â€ža mennyei Ã;s fÃ;Ildi templomrÃ;l" (Sanhedrin, 99 b, I. Epstein szerkesztÃ;seÃ;ben [London; Soncino Press, 1969]). Egy harmadik megjegyezte: â€žNincs vÃ;lemÃ;nyeltÃ;rÃ;cs abban, hogy a lenti templom a fenti templom mÃ;jsolata." (Leon Nemoy kiadÃ;sÃ;ban The Midrash on Psalms, William G. Brauda fordÃ;-tÃ;sÃ;ban [New Haven, Conn., Yale University Press, 1959], Zsolt 30, 1. rÃ;sz, 386. oldal).

4.

Â

A Zsidokhoz Árt levélben valóságos mennyei templomot Ábrázol:
 â€žA mennyei templom valóságbanak további bizonyítéka az â€žigazi' jelző a Zsid
 8:2-ben. A mennyei templom az â€žigazi' vagy â€žvalódi' templom. Az itt Ács
 9:24-ben használt görög kifejezés, ahol szintén a mennyei Iógkárre
 vonatkozik: alethinós. A görög jelző azt jelenti, hogy â€žvalódi' a
 csupán â€žítség' ellentétét.

A görög alóthés jelzőtől való klasszikus
 megkülönböztetés miatt, ami a â€žhamissal" ellentétben â€žigazit" jelent, az alethinós
 jelző, amely kétszer szerepel a mennyei szentélyre vonatkozóan,
 láthatólag egyértelműen a mennyei templom tényleges valódiságát jelenti.
 Ahogy Istent â€žvalóság"-nak Árja le Jn 17:3, Ács kávetkezésképpen Pál is,
 páldául az 1Thessz 1:9-ben, az alethinós alkalmazásával, más
 tulajdonságok is valódiságot tákráznak, amennyiben Isten valódiságához
 kapcsolódnak. Minthogy a mennyei templom Isten valódiságához kapcsolódik, az annyira
 valóságos, mint Isten" (Hasel, â€žChrist Atoning Ministry in Heaven", Ministry,
 1976. január, kézilír beszérs, 21c).

5.

Â

Holbrook, â€žSanctuary of Salvation", Ministry, 1983.
 január, 14. oldal

6.

Â

White: JÃ©zus Ã©lete, 16-17. oldal

7.

Â

Holbrook, â€žLight in the Shadows". Journal of Adventist Education, 1983. oktÃ³ber-november, 27. oldal

8.

Â

I. m., 28. oldal.

9.

Â

â€žAmint Krisztus szolgálata két nagy részből áll, amelyek közül mindegyiknek megvan a rendelt ideje és megkülönböztető helye a mennyei szentélyben,  gy a jelképes szolgálat is két részből állt, a naponkénti  s  venk nti szolgálatból, amelyet a szent ly k t helyiségében végeztek" (E. White: P tri rk s próféták, 315. oldal).

10.

Â

A naponkénti reggeli és esti áldozatban a pap az egész nemzetet képviselte.

11.

Â

A családban az apa képviselte feleségét és gyermekeit, akik nem mutattak be áldozatot.

12.

Â

Lásd például Angel M. Rodriguez, "Sacrificial Substitution and the Old Testament Sacrifices", Sanctuary and The Atonement, 134-156. oldal; A. M. Rodriguez, "Transfer of Sin in Leviticus", 70 Weeks, Leviticus and Nature of Prophecy, szerk. F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 169-197. oldal

13.

Â

"Atonement, Day of", The Jewish Encyclopedia, szerk. Isidore Singer (New York N. Y.; Funk and Wagnalls Co., 1903), 286. oldal.
Lásd szintén Hasel, "Studies in Biblical Atonement I. Continual Sacrifice, Defilement, Cleansing and Sanctuary," Sanctuary and the Atonement, 97-99. oldal

14.

Â

Hasel, "Studies in Biblical Atonement I." 99-107. oldal;
Alberto R. Treiyer, "The Day of Atonement as Related to the Contamination and Purification of the Sanctuary," 70 Weeks, Leviticus, Nature of Prophecy, 253. oldal

15.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 27. oldal

16.

Â

I. m., 29. oldal

17.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Hasel, â€žStudies in Biblical Atonement II. The Day of Atonement", Sanctuary and Atonement, 115-125. oldal

18.

Â

VÃ¡l. Hasel, â€žThe â€žLittle Hom", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", a Sanctuary and Atonement-ben, 206-207. oldal; Treiyer, â€žDay of Atonement", 252-253. oldal

19.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 29. oldal

20.

Â

Végh. "Azazel," SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
102. oldal

21.

Â

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal.
Századokon át a bibliamagyarok hasonlóképpen vetkeztek és-re jutottak. A Septuaginta az Ázazel apokompaios-nak fordítja, amely görög szó, és rosszindulatú istenséget jelent. Ősi zsidó írások és a korai egyházatyák írdőgnek mondták (SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1291-1292. oldal).
XIX. és XX. századi, hasonló nézetű magyarok között van Samuel M. Zwemer, William Milligan, James Hastings és William Smith a presbiteriánus egyházak; E. W. Hengstenberg, Elmer Flack és H. C. Alleman a lutheránus egyházak; William Jenks, Charles Beecher és F. N. PeLoubet a kongregacionalista egyházak; John M'Clintock és James Strong a metodista egyházak; James M. Gray a református egyházak; J. B. Rotherhorn a Krisztus tanítványai

kérdés; Ács George A. Barton a Barátok Társaságában. Sokan mások is kifejezték, hogy hasonlóan az idézeteket vallanak (Questions on Doctrine, 394-395. oldal).

Ha az Izel Szentjait ábrázolja, hogyan tudja a Szent-írást (lásd 3Máz 16:10) összekapcsolni őt az engeszteléssel? Ahogy a főpap, miután megtisztította a templomot, a bűnt az Izelre helyezte, akit írákrek eltávolítottak Isten népéből, így Krisztus is, miután megtisztította a mennyi templomot, Isten népének bevallott és megbocsátott bűntetteit Szentjainra helyezi, akit írákrek eltávolított az ídváltak kérdése. "Milyen celszerű, hogy annak a dráma az utolsó cselekményeként, amelyben Isten eljír a bűnnel szemben, Isten visszajár-tja Szentjain fejére mindazt a bűnt és vétet, amely eredetileg tőle indult ki, és egykor olyan tragédiát okozott azok életében, akik Krisztus engesztelő vére által megszabadultak a bűntől. Tehát a írákrek teljes, a dráma véget ért. Csak akkor mondható el igazán, hogy a bűn írákrek eltűnt Isten világegyetemből, amikor Szentjain, minden bűn száj-tája végleg eltűnik. Ilyen értelemben érthetjük meg, hogy a bűnbaknak szerepe van az engesztelésben (3Máz 16:10). Amikor az igazak ídváltak, a gonoszok "kivágnak", és Szentjain nincs többé, csak akkor lesz a világegyetemben olyan teljes körű hang, mint mielőtt a bűn elkezdődött." (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 1/778. oldal).

22.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal

23.

Á

Treyer, "Day of Atonement", 245. oldal

24.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 30. oldal

25.

Â

Lásd a 4. fejezetet

26.

Â

Henry Alford, The Greek Testament, 3. kiad.
(London; Deighton, Bell and Co., 1864), 4/179. oldal

27.

Â

B. F. Wescott, Epistle to the Hebrews, 272.,
271. oldal

28.

Â

A bevallott bűnöt Krisztusra helyezéssel "azáltal igazosan
írják... a mennyei szentelyre" (White: A nagy kezdelem, 376,
oldal).

29.

Á

Ez az Á-tÁ©let azokkal foglalkozik, akik Isten gyermekeinek vallottÁjk, ill. valljÁjk magukat. â€ŽA jelkÁ©pes szolgÁjlat idejÁ©n csak azokÁ©rt folyt engesztelÁ©s, akik elözüleg búneiket megbÁjnva Á©s megvallva, Isten elÁ©lÁ©ptek, Á©s búnÁ¼k a búnÁ©rt hozott Ájldozat Á°tjÁjn ÁjtkerÁ¼lt a szenthelyre. Azon a komoly napon, a vÁ©gső engesztelÁ©s Á©s vizsgÁjlati Á-tÁ©let napjÁjn JÁ©zus csak azoknak az Á¼gyÁ©vel foglalkozik, akik magukat Isten gyermekeinek vallottÁjk. A gonoszok megÁ-tÁ©lÁ©se, ami egÁ©szen májs Á©s kÁ¼lÁ¼n munka, kÁ©sőbb tÁ¼rtÁ©nik. â€~Az Á-tÁ©let az Istennek hájzÁjn' kezdődik. â€ŽHa pedig elöszÁ¼r mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a vÁ©ge, akik nem engedelmességek az Isten evangÁ©liumÁjnak?" (1Pt 4:17)" (I. m., 428. oldal).

30.

Á

A zsidÁ³ hagyomÁjny hosszÁ° ideje JÁ³m Kippurral ÁjbrÁjzolja az Á-tÁ©let napjÁjt, azt a napot, amikor Isten a trÁ³njÁjn Á¼l, Á©s megÁ-tÁ©li a vilÁjgot. A feljegyzÁ©sek kÁ¼nyvei megnyÁ-lnak, mindenki megjelenik Isten elözt, Á©s sorsa megpecsÁ©telődik. LÁjrd â€ŽAtonement, Day of", The Jewish Encyclopedia; Moris Silverman, Á¼sszeÁjllÁ-tÁjában Á©s szerkesztÁ©sÁ©ben, High Holyday Prayer Book (Hartford, Conn.) Prayer Book Press, 1951), 147, 164. oldal. JÁ³m Kippur a há-vöknek is vigaszt Á©s biztönsÁjgot hoz, mert az az â€Ža nap, amikor az Á-tÁ©let eljÁ¼vetelÁ©nek fá©lelmetes vÁjrsÁjja vÁ©gÁ¼l helyet ad annak a biztos meggyözödÁ©snek, hogy Isten nem marasztalja el azokat, akik tÁ¼redelmesen Á©s alÁjzattal hozzáj fordulnak, hanem igazÁjn megböcsÁjt nekik" (William W. Simpson, Jewish Prayer and Worship [New York; Seabury Press, 1965], 57-58. oldal).

31.

Â

Láisd az Arthur J. Ferch, "The Judgment Scene in Daniel 7", Sanctuary and Atonementben, 163-166, 169. o.

32.

Â

A Dániel könyvét Antiochiai magyarázat
kötetéről lásd W. H. Shea, Selected Studies on Prophetic Interpretation,
25-55. oldal

33.

Â

Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel-ben,
szerk., F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the
General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 165-219. oldal

34.

Â

"The Amazing Prophecies of Daniel and Revelation," These
Times, 1979. Április, 18. oldal. Lásd szintén: a Maxwell, God Cares,
1/166-173. oldalt és a 12. fejezetet

35.

Â

A földi templomban az engesztelési napon a főpap
felgöcsögeltette a szolgálatát az első helyiségben, és bement a szentek
szentjébe. Amikor Krisztus belépett a szentek szentjébe, hogy elvegye az
engesztelésbefejező munkáját, az Ő szolgálata is megszűnt az első
helyiségben, és megkezdődött a másodikban... Krisztus is kámban jött munkájának
csak egyik szakaszát fejezte be, hogy elkezdje munkájának második szakaszát,
de most is a várra hivatkozik az Atya előtt a bűnszék árkában." (White: A
nagy kázzdelem, 382-383. oldal)

36.

Â

A KJV Âs NKJV (angol) fordÂ-tÂsok a hÂber nicdaq kifejezÂst Â-gy adja vissza: âžmegtisztul". A The New American Bible is Â-gy fordÂ-tja. Ez a kifejezÂs a legrÂgibb angol fordÂ-tÂsokban is megtalÂlhatÂs, mint pl. Bishop Bible (1566), Geneva Bible (1560), Taverner Bible (1551), Great Bible (1539), Matthew Bible (1537), Coverdale (1537) Âs Wycliffe (1382). Ezt a latin Vulgata mundabitur, âžmegtisztult" szavÂjbÂl fordÂ-tottÂk, amely az Â"testamentum legrÂgibb fordÂ-tÂsainak, a Septuaginta Âs a Theodotion Katharistesetai ("megtisztul") szavÂiban gyÂkerezik. (Âsj kat. ford.: âžKÂtezerhÂromszÂz estig, reggelig, aztÂn tiszta lesz a szentÂly.")

A legtÂbb modern fordÂ-tÂs nem tÂkrÂzi ezt a hagyomÂnyos ÂrtelmezÂst. Mivel a nicdaq a cÂdaq gyÂkbÂl szÂrmazik, amelynek tÂg jelentÂse van, kÂztÂk âžigazzÂj tenni", âžigaznak lenni", âžigaz", âžmegigazult" Âs âžigazolt", ezek a fordÂ-tÂsok Â-gy adjÂk vissza a cÂdaq-ot: âžvisszajÂllÂ-tva helyes ÂjllapotÂba" (RSV), âžmegfelelÂen helyreÂjllÂ-tva" (NASB), âžÂbÂl felszentelve" (NIV) Âs âžhelyreÂjllÂ-tva" (TEV). Az ÂszÂvetsÂgi kÂltÂi pÂrhuzamossÂg bizonyÂgot tesz arrÂl, hogy a tsadaq rokon Ârtelmû lehet a taherrel, ami azt jelenti, âžtisztÂnak lenni" (JÂb 4:17; 17:9) (NIV), "zÂkah-hal, âžtisztÂnak lenni" (JÂb 15:14; 25:4) Âs a borral, âžtisztasÂg" (Zsolt 18:21). A nicdaq tehÂt âžnyelvileg ilyen ÂrtelmezÂseket tartalmaz: âžmegtisztÂ-tÂs, igazolÂs, megigazÂ-tÂs, helyretÂtel, helyreÂjllÂ-tÂs'. BÂrhogy is adjuk vissza a hÂber kifejezÂst modem nyelven, a szentÂly âžmegtisztÂ-tÂsa' magÂban foglal tÂnyleges tisztÂ-tÂst, valamint olyan cselekmÂnyt is, mint igazolÂs, megigazÂ-tÂs Âs helyreÂjllÂ-tÂs." (Hasel, âžÂ»Little HornÂ«, the Heavenly Sanctuary and the Time of the End; A Study of Daniel 8:9-14", Symposium on Daniel, 453. oldal). LÂsd i. m., 448-458. oldal; Hasel, âžThe âžLittle Horn", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 203-208. oldal; Niels Eric Andreasen, âžTranslation of Nicdaq/Katharistesetai on Daniel 8:14", in Symposium on Daniel, 47596. oldal; Maxwell, God Cares, 1/175; âžChrist and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. oktÂber, 34-35. oldal.

37.

Â

Egyesek a "Közvetlen Hét napos estvéig és reggelig" kifejezést csak 1150 valóságos napnak értelmezik. De ez ellentétben áll a héber nyelv alkalmazásával. Carl F. Keil, a Keil és Delitzsch kommentár szerkesztője, ezt írta: "Amikor a héber emberek a napot és éjszakát, a hét napjainak alkotórészeit kiegészítik, akkor mind a kettőnek a számát említik. Azt mondják például, hogy 40 nap és 40 éjszaka (1Móz 7:4,12; 2Móz 24:18; 1Kir 19:8), és három nap és három éjszaka (Ján 2:1; Mt 12:40), de nem 80 vagy hat nap és éjszaka, amikor 40 vagy három teljes napról beszélnek. A héber olvasás nem tudja a 2300 estét és reggelt 2300 főnapnak, sem 1150 egész napnak érteni, mert a teremtéskor a reggelből és estéből nem a fő, hanem az egész nap állt... Ezért úgy kell vennünk ezeket a szavakat, ahogy vannak, azaz 2300 egész napnak kell értenünk őket" (C. F. Keil, Biblical Commentary on the Book of Daniel, fordította M. G. Easton, C. F. Keil és F. Delitzsch, Biblical Commentary on the Old Testament-ben Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1959), 25. kötet, 303-304. oldal. További indoklás: C. J. Hasel, "Sanctuary of Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 195. oldal; Hasel, "The Little Horn", Heavenly Sanctuary and the Time of the End", Symposium on Daniel, 430-433. oldal; Siegfried J. Schwantes, "Ereb Boqer of Daniel 8:14 Re-Examined", Symposium on Daniel-ben, 462-474. oldal; Maxwell, God Cares, 1/174. oldal.

38.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 21985. oldal; 3/252, 743 oldal; 4/397, 404. oldal. Arról az elvről, hogy egy prófétikus nap egy valóságos évet jelent, lásd Shea, Selective Studies on Prophetic Interpretation, 56-93. oldal.

39.

Â

Lásd például Hasel, "Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 196-197. oldal; Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel, 220-230 oldal

40.

Â

A hâber rások elemzése, mint például a Misna tanása, hogy bîr a chîtak jelentheti azt, hogy "meghatároz", általában nosabb jelentésben a "szabni" gondolat van (Shea, "The Relationship Between the Prophecies of Daniel 8 and Daniel 9", Sanctuary and Atonement, 242. oldal)

41.

Â

Gesenius, Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scripture, ford. Samuel P. Tregelles (Grand Rapids; W. B. Eerdmans, hasonmás kiad., 1950), 314. oldal

42.

Á

Lásd French, "Commencement Date for the Seventy Week Prophecy", 70 Weeks, Levelitus, and Nature of the Prophecy, 64-74. oldal

43.

Á

Dániel 8-ban világos, hogy a 2300 év hosszát illeti fel. Elhangzott ez a kárdás: "Meddig tart a látomás?" (Dániel 8:13). A "látomás" kifejezés ugyanaz, mint amit az 1. és 2. vers használ. Tehát amikor az angyal felteszi a kérdést: "Meddig tart a látomás?", olyan választ vár, ami feljeli az egész látomást az első állattól a második állattól kezdve a kicsiny szarv jelképén át a végéig, ahogy azt Dániel 8:17. és 19. verse jelzi. Hogy a 2300 este és reggelre válassza meg ezt a kérdést, ez előzőleg világosan tanúsítja, hogy annak fel kell jellelnie a Média-perzsa birodalom idejétől a végéig terjedő időszakot, jelezve, hogy azok éveket jelentenek.

44.

Â

VÃ¶. Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 14-15. oldal; Froom, Prophetic Faith of
Our Fathers, 4. kÃ¶tet

45.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/404. oldal

46.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Francis D. Nichol, The Midnight Cry
(Washington, D. C.; Review and Herald, 1944)

47.

Â

Lásd From, Prophetic Faith of Our Fathers, 1-4.
Kötet; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 16-20. oldal

48.

Â

Lásd Damsteegt, Foundations of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 103-146. oldal; White: A nagy kézdelem,
378-385. oldal

49.

Â

Froom, Movement of Destiny, 543. oldal

50.

Â

Holbrook, Light in the Shadows, 34. oldal

51.

Â

Krisztus példázatai, 212. oldal

52.

Á

Holbrook, Light in the Shadows, 35. oldal

53.

Á

Az emberek számára a kegyelemidő akkor érhető, amikor tényleg meg akarják térni. Egy ember kegyelemideje lezárulhat akkor (1) amikor meghal; (2) amikor elhívta a megbocsáthatatlan bűnt (Mt 12:31-32; Lk 12:10); (3) amikor a kegyelem mindenki számára lezárul, például a második advent előtt. Amíg Krisztus mint főpap Isten előtt emberként szolgál, addig van kegyelem. "Semmilyen ártatlan nem hajthatja végre kegyelem nélkül, amíg Krisztus főpapi szolgálata nem ér véget. De a hat utolsó csapás kegyelem nélkül letetik ki [Jel 14:10; 15:1], tehát azután, hogy Krisztus befejezi a nyitást, az a kegyelemidő lezárul." (U. Smith, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1152. oldal)